

KERBELA OLAYI

Tamı tamına 1324 yıldır acı ve yas süregeldi. O gün orada yaşananlar, bir grup Müslümanın yüreğinde derin yara açtı. Diğer gruplar, bu acıya kör ve sağır davrandılar.

661'de camide namaz kılarken katledilen Hz. Ali , yoksulun kılıcı, sözcüsüydü. Ona pusu kuran Muaviye ise varsılın, yağmacının, kompradorun kılıcı. İslam tarihindeki varsıl-yoksul kavgasının ilk mihenk taşı. Ali kimsesizlerin kimsesidir. İslamın bilim penceresi; "*Bana bir harf öğretmenin kırk yıl kölesi olurum*" diyendir Ali.

Ali'nin katlinden sonra Hz. Hasan bir yıl kadar halifelik yapar. Sonra Muaviye'ye devreder halifeliği. Meşhur beş maddelik anlaşma var. Bu anlaşmalardan biri de Ehl'i Beyit soyuna hakaret ve aşağılama yapılmayacak ve can güvenliği sağlanacaktır. Oysa Muaviye bunların hiçbirine uymaz. 19 yıl sonra Hz. Hüseyin yapılan haksızlığa, adaletsizliğe karşı çıkarak Hz. Ali'nin yürüyüşünü devam ettirir. Bu yürüyüş Küfe'de aile boyu katledilmekle biter. Yıl 680.

Küfe'de toplanan otuz Ehl'i Beyit soyu ve boy beyleri, Hz. Hüseyin'e çağrı yaparlar: "*Gel başa geç, hilafet gömleğini giy.*" Bu çağrının kefen giydirme çağrısı olduğunu nerden bilsin Hüseyin. Hz. Hüseyin gelmeden Yezid 'le anlaşılan boy beyleri, kimi Horasan'a vali, kimi Mısır'a kumandan olma karşılığı, Küfe'de Hüseyin'in katline karar verirler.

Hüseyin ve avanesi Küfe'ye vardığında, dağa sürülür, aç ve susuz bırakıldıktan sonra sağ kalanlar da kılıçtan geçirilir. Ölülerini kazığa geçirerek şehirde dolaştırırlar. Bunların arasında üç beş yaşında bebeler de vardır.

O gün bugündür Ali sevenler ve Ehl'i Beyt soyu, muharrem ayında kırk gün yas tutmakta, Hüseyin'in acılarını paylaşmak kastıyla sırtlarına zincir vurarak kan akıncaya kadar kendilerini dövmetedirler. Onlar bu acıları tatma ritüelleri yaşarken öteki mezhepler bunu görmemekte, duymamakta, dışlamakta, direnmektedirler.

Müslüman Araplarda Allah'a giden ekolün adı mezheptir. Türkler İslamlaştıktan sonra dini ekoller de gelişir. Türkler Şaman kültüründen etkilendikleri için bu ekollerin adı tarikat olur (Allah'a giden yol). Yurttaşların devletle irtibatı genelde tarikatlar üzerinden yapılır. Merkezi otorite arttıkça bunlar sufileşirler, merkezi otoritenin azaldığı zamanda muhalefet odağı olurlar.

Anadolu'da hak arayışlarında, İslami kültür referans alınırdı. Hak ve eşitlik isteği kurultay çağrısıyla yapılır. Kurultay toplanır, hakan seçerdi (Tuğrul ve Çağrı beyler böyle bir kurultaydan çıkmışlardır). Anadolu isyanlarını genelde Aleviler örgütlemiştir. Çünkü onlara baskı ve adaletsizlik, dışlama, aşağılama daha çok yapıldı. Ayaklanmalar bastırılır, her bastırma ve katliam sonucu aşağılanır, çürütülürdü. Bunlara ad takılırdı; Kızılbaşlar, Babailer, Başibozuklar gibi...

Muaviye ve Ali soyunun karşılaşması bir de Anadolu'da yaşandı. Kesin tarihi bilinmese de 1603-1608 arasında Pir Sultan 'ın katli en dramatik örneklerden biridir. Onu da kendi soyundan, oğulluğu Hızır Paşa katleder. Pir Sultan sanki bunu daha evvel görmüş gibi, "*Her ağacın kurdu kendindendir*" diye tarihe not düşmüştür ve tarih bir kez daha tekerrür etmiştir: Mazlumun hakkını almaya çalışanlar bir kez daha katledilmiştir. Hak adalet isteyenler bir kez daha kana belenmiş ve tarih bir kez daha kılıçla yazılmıştır. Bir kez daha "*kula kulluk*" yazgı haline gelmiştir.

Kurban bayramlarında yaşanan vahşeti görmeyen, algılaması zayıflamış, gül yüzlü İsmail 'in katlini doğru bulanlardan, Hz. Hüseyin'in katlini kınamasını beklemek safdillik olsa gerek.

Kendi tarihimize barışmak gerekiyor. Bunun yolu sakinleşip, konuşup anlaşmaktan geçer. Hz. Hüseyin ve bebelerin katlini kınamadan mezhepler arası barışı sağlamak mümkün mü? Dinler arası hoşgörü ve diyalog başlattım diye gerim gerim gerinenler, korktuklarıyla değil, korkuttuklarıyla barış ve hoşgörü yapabilirler mi acep?

Felluce'deki kıyımı kınayacaksın, Necef'teki katliamı görmeyeceksin! Adama sormazlar mı: Gözün mü kör, kulağın mı sağır beyzadem!..

Haçlı Seferleri, kimi kimden ayırdı? Modern Haçlılar ayırım mı yapıyor? Senin derdin ne? Katil ad mı soruyor?

Kan kırmızıdır, ama gözyaşının rengi yoktur.

Emevi geleneği olan aşure dağıtma yerine onların acılarını paylaşalım, ellerimizi dostça uzatalım, anlamaya çalışalım, anlamaya...